

Nr 48

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar rörande anslag för budgetåret 1964/65 till Statistiska centralbyrån: Centralt företagsregister m. m. och till Bidrag till skattetyngda kommuner, m. m., jämte vissa motioner.

(5:e avd.)

DRIFTBUDGETEN

Sjunde huvudtiteln

1:o) Statistiska centralbyrån: Centralt företagsregister m. m. I enlighet med Kungl. Maj:ts förslag i propositionen nr 1 (bilaga 9, punkt 17, s. 41 o. 42 av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 3 januari 1964) — vilket innebär en anslagsminskning med 600 000 kr. — hemställer utskottet,

att riksdagen må till Statistiska centralbyrån: Centralt företagsregister m. m. för budgetåret 1964/65 anvisa ett reservationsanslag av 800 000 kr.

2:o) Väckta motioner om anslag till statistiska centralbyrån för en sågverksinventering. I två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Mattsson m. fl.* (I: 289) och den andra inom andra kammaren av herr *Stiernstedt m. fl.* (II: 370), har hemställts att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att en ny sågverksinventering, avseende år 1964, må genomföras i enlighet med statistiska centralbyråns framställning samt till Statistiska centralbyrån: Kostnader för sågverksinventering under sjunde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 130 000 kr.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag får utskottet hänvisa till motionen I: 289.

Över förevarande motioner har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, utlåtanden avgivits av *statskontoret*, *skogsstyrelsen* och *arbetsmarknadsstyrelsen*, varjämte *Svenska sågverksföreningars riksförbund* begagnat sig av erhållet tillfälle att yttra sig över motionerna.

Statskontoret har anfört följande.

Sågverksnäringen utgör, såsom en viktig länk i skogsindustrin, en betydelsefull faktor i vårt lands näringsliv. Det är av vikt att planering och praktiskt handlande inom denna bransch kan bygga på en god statistisk och annan information. Som motionärerna framhåller måste aktuella kunskaper och de faktorer, som påverkar sågverksindustrins effektivitet och prestanda, vara av stort intresse även för skogsbruket och jämväl för annan skogsindustri än sågverksnäringen. En belysning av den omdaningsprocess, som pågår inom sågverksindustrin med omlokalisering och strukturförändringar till följd, torde också vara av betydelse för den arbetsmarknads- och lokaliseringspolitiska verksamheten.

Den statistiska information man för närvarande har att hämta ges dels av den årliga industristatistiken, dels senaste sågverksinventering avseende år 1958.

I den årliga industristatistiken ingår endast sågverk över viss storlek. Åtskilliga uppgifter som där inhämtas är av den art att de anses kunna svårligen lämnas av mindre företag. Under sådana omständigheter kan den pågående omdaningsprocessen inom sågverksnäringen, som företrädesvis berör de mindre sågverken, inte bli på rätt sätt belyst i den årliga industristatistiken. Den uppgift som intermittenta inventeringar har, nämligen att ge kontroll och komplettering av den löpande statistiken, får därigenom ökad betydelse i detta fall. Sågverksinventeringar har också skett både 1953 och 1958. Förhållandena inom sågverksnäringen har emellertid sedan 1958 varit underkastade så stora förändringar att resultaten av senaste inventering snabbt föråldrats. Det kan därför hävdas att tiden nu är inne för en ny inventering.

Statistiken över industriell och annan företagsverksamhet är för närvarande under omläggning. I enlighet med riksdagens beslut har ett centralt företagsregister tillkommit. Uppläggning och förnyelse av detta register pågår liksom även förberedelser till en omläggning av industristatistiken. Förutsättningar har därför skapats för att framdeles undgå de synnerligen omfattande och tidskrävande företagsräkningarna. I stället bör enligt delegationen för statistikfrågor erforderlig statistisk information kunna ges genom sammanställningar av uppgifterna i det centrala företagsregistret, genom den fortlöpande industristatistiken efter viss omläggning och utbyggnad samt genom intermittenta branschanpassade specialundersökningar.

Ett sådant system leder till en i tiden jämnare arbetsbelastning inom den statistiska verksamheten. Det ges ökade möjligheter att anpassa statistikproduktionen till föreliggande behov, och snabbare resultat bör kunna uppnås. Det är enligt statskontorets förmenande av väsentlig betydelse att planeringen av denna verksamhet ägnas all omsorg och att därvid beaktas de möjligheter till höjning av statistikens kvalitet och begränsning av dess kostnader, som ett väl avvägt samspel mellan de tre leden i systemet — register, fortlöpande och intermittent inhämtande av uppgifter och en prövning av om uppgifterna skall hämtas från samtliga eller från ett urval av företag. Register, årlig industristatistik och specialinventeringar blir ömsesidigt beroende, de kan stödja varandra. En branschinventering ger exempelvis material för registrets klassificering av företagen.

I fråga om de branschvisa specialinventeringarna bör framhållas att de inte självfallet bör upprepas med bestämda tidsintervall. Avgörande bör vara hur snabbt senaste inventering föråldras. Det sker i en takt som kan växla med tiden och vara olika i olika branscher.

Till detta, för framtiden tänkta mönster för statistikproduktionen på här

ifrågavarande område synes den föreslagna sågverksinventeringen ansluta sig väl.

Möjligen kan skäl föreligga för specialundersökningar även inom andra branscher. Varje sådan undersökning kräver emellertid mycket omsorgsfulla förberedelser. Sågverksnäringen är, såvitt statskontoret har sig bekant, den enda bransch som hittills varit föremål för undersökningar av här åsyftad art. Det finns således erfarenheter, som bör kunna avsevärt underlätta förberedelserna för den föreslagna sågverksinventeringen. Vidare förutsätter statistiska centralbyrån att inventeringen skall kunna i registerhänseende huvudsakligen bygga på företagsregistret. Skäl talar således för att sågverksnäringen blir den första bransch som göres till föremål för en specialundersökning enligt den nya given.

Under hänvisning till vad ovan anförts vill statskontoret förorda att en allmän sågverksinventering avseende 1964 kommer till stånd och att här för erforderliga medel anvisas statistiska centralbyrån.

Statskontoret förutsätter att inventeringen planeras i samråd med berörda parter, såsom arbetsmarknadsstyrelsen, skogsstyrelsen, vederbörande branschorganisationer och andra intressenter. Det förutsättes också att de fördelar i olika avseenden blir beaktade som kan vinnas genom samordning med den årliga industristatistiken, inte att förglömma företagsregistrets roll i sammanhanget.

Skogsstyrelsen har anfört följande.

Den årliga industristatistiken i centralbyråns regi omsluter ca 1 200 sågverk av viss minimistorlek. Härutöver fanns enligt 1958 års totalinventering ca 2 600 mindre, kommersiellt inriktade anläggningar samt 2 700 s. k. husbehovssågar av liten produktionsstorlek. Även om den övervägande delen av landets sågverksindustri kartlägges med den ordinarie statistiken, är det en i flera hänseenden besvärande brist att ej ha aktuella informationer om återstoden, så mycket mer som just denna präglas av de största variationerna årsvis. De totalinventeringar som skett har för åren omkring 1953 och 1958 gett mycket värdefulla upplysningar om såväl driftens omfattning vid de mindre verken som takten i sågverksnäringens pågående koncentration till större produktionsenheter, biprodukternas nyttiggörande m. m.

Skogsstyrelsen vill i likhet med motionärerna också framhålla vikten av en god kännedom om sågverkens kapacitet som konsument av skoglig råvara vid upprättande av regionala och totala virkesbalanser. Sådana är oundgängliga som underlag för beslut av stor ekonomisk räckvidd om den expanderande massaindustriens utbyggnad och dess berättigande med hänsyn till skogsavkastningen.

Kungl. Maj:t (finansdepartementet) inforrdar från skogsstyrelsen årligen inför nationalbudgetarbetet uppgifter om avverkningens storlek samt kommentarer ang. den aktuella utvecklingen. Till konjunkturinstitutet lämnas på begäran beräkning av skogsuttagens penningvärde årsvis. För båda dessa ändamål erfordras god vetskap om uttagens storlek sortimentsvis. Massaindustriens virkeskonsumtion är därvid ej något större problem, all den stund denna skogsindustrigren i sin helhet — i motsats till sågverksidan — omfattas av den årliga industristatistiken. Den beräkning av skogsuttagen, som sker genom stubbinventering i samband med riksskogstaxeringen, är i sammanhanget ej användbar, då den av förklarliga orsaker ej kan ge något besked om avverkningsutfallet sortimentsvis.

Av skäl som här anförts finner skogsstyrelsen synnerligen önskvärt att en allmän sågverksinventering avseende 1964 kommer till stånd och att erforderliga medel till en sådan inventering anvisas statistiska centralbyrån.

Arbetsmarknadsstyrelsen har anfört följande.

De i motionerna anförda skälen för en ny sågverksinventering kan vitsordas av arbetsmarknadsstyrelsen. Strukturundersökningar av det slag som här är fråga om är av stor betydelse som underlag för den arbetsmarknads- och lokaliseringspolitiska verksamheten. En ny sågverksinventering skulle även ligga helt i linje med de inom arbetsmarknadsstyrelsen pågående undersökningarna av snickeri- och trähusindustrin och utvecklingen på skogsbrukets arbetsmarknad under 1960-talet. Arbetsmarknadsstyrelsen ställer sig därför positiv till att statistiska centralbyrån beviljas anslag för en sågverksinventering, varvid förutsätts att denna sker i samråd med styrelsen och andra konsumenter.

Svenska sågverksföreningars riksförbund har anfört följande.

De motiveringar, vilka motionärerna åberopar för sin hemställan, delas av oss liksom därpå grundade yrkanden. Särskilt vill vi understryka, vad motionärerna anför rörande behovet att skapa större säkerhet dels om selsättningsförhållandena, dels om de lokala balanserna över tillgången på sågråvara i förhållande till tillgänglig kapacitet och faktisk produktion.

Denna synpunkt har vunnit särskild betydelse, sedan statsmakterna och olika myndigheter under senare tid lagt allt större vikt vid lokaliseringspolitiken och främjandet av ett även i geografiskt hänseende decentraliserat näringsliv. I följd därav har bl. a. sådana föranstaltanden vidtagits, som genom särskilda finansiella åtgärder åsyftat att befordra uppkomsten av och utbyggnaden av den lokala sågverks- och träindustrin. Det är av allra största vikt, att sådana särskilda åtgärder sättes in endast med yttersta försiktighet i områden, där industrins produktionskapacitet redan motsvarar eller rent av överstiger inom ekonomiska transportavstånd befintliga råvaruresurser.

Vid förbundets konsulterande verksamhet, vilken utövas genom en ganska omfattande servicebyrå, har under senare år lagts mycket stor vikt vid sambandet mellan branschföretagens investeringar och råvarusituationen. Detta arbete har dock hämmats av att tillgängliga kunskaper i detta stycke är föråldrade. Orsaken härtill är framför allt, att skogsindustrins sammanlagda kapacitet byggts ut mycket kraftigt just under tiden efter 1958.

Förbundet får därför sammanfattningsvis avge det utlåtandet, att de av oss företrädde företagen, huvudsakligen s. k. inlands- och köpsågverk, finner i motionen framförd hemställan mycket viktig för branschen.

Utskottet. I de föreliggande motionerna har hemställts att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om genomförande av en ny sågverksinventering avseende år 1964 ävensom för ändamålet anvisa ett reservationsanslag av 130 000 kr., allt i enlighet med av statistiska centralbyrån i dess anslagsäskanden för nästa budgetår gjord framställning. Denna redovisas i årets statsverksproposition under sjunde huvudtiteln, punkt 17, avseende anslag till Statistiska centralbyrån: Centralt företagsregister m. m.

Chefen för finansdepartementet har emellertid förklarat sig inte beredd att tillstyrka särskild medelsanvisning för en sågverksinventering år 1964.

De skäl som anförts till stöd för motionsförslaget är enligt vad som framgår av remissyttrandena över motionerna i och för sig välgrundade. Såsom från olika håll understrukits framstår det som en brist att industristatistiken f. n. inte redovisar det betydande antalet husbehovssågar och andra sågar med liten produktionskapacitet. En ny sågverksinventering skulle vara ägnad att belysa relationen till den aktuella virkestillgången och skapa ökad klarhet beträffande de inom branschen i fråga rådande sysselsättnings- och lokaliseringsförhållandena. Om sålunda utskottet ställer sig förstående till önskemålet om anordnande av en ny sågverksinventering är utskottet å andra sidan inte berett att tillstyrka ett omedelbart beslut om medelsanvisning på sätt i motionerna yrkas. Mot bakgrunden av vad utskottet i det föregående anfört förutsätter utskottet emellertid att förslag i ämnet, efter vederbörlig prövning, av Kungl. Maj:t underställs riksdagen. Utskottet föreslår att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ger till känna denna utskottets uppfattning.

Aberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må, i anledning av motionerna I: 289 och II: 370, i skrivelse till Kungl. Maj:t giva till känna vad utskottet anfört.

3:o) **Bidrag till skattetyngda kommuner, m. m.** Kungl. Maj:t har (punkt 62, s. 93—95) föreslagit riksdagen att till Bidrag till skattetyngda kommuner, m. m. för budgetåret 1964/65 anvisa ett förslagsanslag av 90 000 000 kr.

Ifrågavarande anslag är i gällande riksstat uppfört med 56 000 000 kr.

För lindring av det kommunala skattetrycket utgår statsbidrag enligt förordningen 1951: 278. Genom beslut av 1962 års riksdag har en avsevärd förstärkning av skattelindringsbidragen skett. De ändrade reglerna för bidragen (SFS 1962: 168) är avsedda att gälla för åren 1963—1965 i avvaktan på den mera allsidiga prövning av frågan om den kommunala skatteutjämningen som förutsätts komma att ske när 1958 års skatteutjämningskommitté slutfört sitt utredningsuppdrag. Kommitténs betänkande väntas föreligga inom den närmaste tiden.

För kalenderåret 1963 uppgick utgifterna för skattelindringsbidragen till 51,8 milj. kr. För kalenderåret 1964 belöper sig utgifterna för samma ändamål till 83,5 milj. kr. Sammanlagda medelsbehovet för nästa budgetår har beräknats till lägst 87 milj. kr. Med hänsyn till viss osäkerhet rörande förutsättningarna för uppskattningen av medelsbehovet föreslås emellertid anslaget skola uppföras med 90 milj. kr.

I förevarande sammanhang har utskottet till behandling förehåft två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Erik Svedberg m. fl.* (I: 124) och den andra inom andra kammaren av herr *Ekström i Iggesund m. fl.* (II: 152), i vilka motioner hemställts att riksdagen måtte antaga ett i motionerna framlagt förslag till förordning om ändrad lydelse av 2 § förordningen den 18 maj 1962 (nr 168).

Beträffande motiveringen för ifrågavarande förslag, vilket åsyftar att kommunerna i landskapet Hälsingland skall hänföras till det mellersta av de tre gränsunderlagsområdena, får utskottet hänvisa till motionen II: 152.

Över förevarande motioner har, efter därom i vederbörlig ordning gjord framställning, utlåtande avgivits av 1958 års *skattentjämningskommitté* som anfört följande.

Gällande indelning i tre gränsunderlagsområden grundas på ett av kommittén den 19 september 1961 framlagt förslag om ändrade grunder för bidrag till skattetyngda kommuner. På grundval av vissa undersökningar av förhållandena i skattelindringskommunerna fann kommittén att tidigare gällande indelning i två gränsunderlagsområden inte tillräckligt beaktade förefintliga utgiftsskillnader. Beträffande utgifterna för de dominerande verksamhetsgrenarna, det obligatoriska skolväsendet och folkpensioneringen, gav sålunda verkställda undersökningar vid handen att de genomsnittliga årliga utgifterna i kronor per invånare för åren 1957—1959 låg väsentligt högre i de fyra nordligaste länen än i övriga delar av riket. Norrbottens län och den del av landskapet Lappland som ligger inom Västerbottens län intog en särställning, medan återstoden av Västerbottens län samt Västernorrlands och Jämtlands län framträdde som en grupp för sig, ej obetydligt skild från riket i övrigt. Vad Gävleborgs län angår visade undersökningarna att de genomsnittliga utgifterna för ifrågavarande verksamhetsgrenar låg inte oväsentligt under genomsnittet för Västernorrlands och Jämtlands län.

Kommitténs undersökningar gav alltså inte anledning att hänföra Gävleborgs län till annat gränsunderlagsområde än det sydligaste. Någon anmärkning mot detta ställningstagande synes inte ha framförts under remsbehandlingen av kommitténs förslag.

Under sitt fortsatta arbete har kommittén gjort vissa ytterligare undersökningar rörande kostnaderna för den kommunala verksamheten. Undersökningarna som avser förhållandena 1960 har bekräftat att påtagliga olikheter i detta avseende föreligger mellan länen. Norrbottens län intar sålunda en särställning med särskilt höga kostnader medan Gävleborgs län har lägre kostnader än de övriga Norrlandslänen. Primärkommunerna fördelar sig procentuellt på kostnadsklasser på sätt framgår av följande sammanställning. Med nettokostnad förstås här de kostnader som skall täckas med allmän kommunalskatt och allmänna statsbidrag, dvs. skatteersättningar och skattelindringsbidrag.

Kommunernas procentuella fördelning med hänsyn till storleken av de kostnader som skall täckas med allmän kommunalskatt och allmänna statsbidrag

Landsdel	Nettokostnad per skattekrona						Summa
	Län	—6	6—9	9—12	12—15	15—18	
Götaland	15,9	62,0	20,5	1,2	0,4	—	100
Svealand	7,6	64,4	27,3	0,7	—	—	100
Gävleborgs län	—	45,0	50,0	5,0	—	—	100
Gästrikland	—	76,9	23,1	—	—	—	100
Hälsingland	—	28,5	64,3	7,2	—	—	100
Västernorrlands län	4,5	27,3	31,8	31,8	—	—	100
Jämtlands län	—	25,7	25,7	17,1	28,6	2,9	100
Västerbottens län	6,1	15,2	24,2	42,4	3,0	9,1	100
Norrbottnens län	—	10,7	3,6	25,0	25,0	35,7	100

Sammanställningen ger inte vid handen att tillräckliga skäl skulle föreligga att överföra Hälsingland till samma gränsunderlagsområde som Västernorrlands och Jämtlands län. Inte heller synes anledning finnas att hänföra Hälsingland till detta område om man beaktar endast de nettokostnader som skall täckas med enbart allmän kommunalskatt. Även i detta hänseende ligger nämligen Hälsingland på en kostnadsnivå som understiger de fyra nordligaste Norrlandslänens. De två närmast följande sammanställningarna ger belägg härför.

Kommunernas fördelning (efter antalet) med hänsyn till storleken av de kostnader som skall täckas med allmän kommunalskatt

Landsdel	Nettokostnad i kronor per skattekrona						Summa
	Län	—6	6—9	9—10	10—11	11—12	
Götaland	333	219	4	3	—	1	560
Svealand	113	157	6	1	1	—	278
Gävleborgs län	8	27	5	—	—	—	40
Gästrikland	5	8	—	—	—	—	13
Hälsingland	3	19	5	—	—	—	27
Västernorrlands län	10	17	10	4	2	1	44
Jämtlands län	9	15	3	2	3	3	35
Västerbottens län	4	15	6	5	2	1	33
Norrbottnens län	2	5	3	7	6	5	28

Kommunernas procentuella fördelning med hänsyn till storleken av de kostnader som skall täckas med allmän kommunalskatt

Landsdel	Nettokostnader i kronor per skattekrona						Summa
	Län	—6	6—9	9—10	10—11	11—12	
Götaland	59,5	39,1	0,7	0,5	—	0,2	100
Svealand	40,6	56,5	2,1	0,4	0,4	—	100
Gävleborgs län	20,0	67,5	12,5	—	—	—	100
Gästrikland	38,5	61,5	—	—	—	—	100
Hälsingland	11,1	70,4	18,5	—	—	—	100
Västernorrlands län	22,7	38,6	22,7	9,1	4,6	2,3	100
Jämtlands län	25,7	42,8	8,6	5,7	8,6	8,6	100
Västerbottens län	12,1	45,4	18,2	15,2	6,1	3,0	100
Norrbottnens län	7,1	17,9	10,7	25,0	21,4	17,9	100

Samma bild av kostnadsläget ger kommunernas fördelning efter utdebiteringar. I nedanstående sammanställning redovisas hur de kommuner vilkas skattekraft understiger 70 % av medelskattekraften fördelade sig efter 1963 års totala utdebitering.

Fördelning efter den totala utdebiteringen år 1963 av kommuner med skattekraft understigande 70 % av medelskattekraften

Landsdel Län	Antal kommuner. Total utdebitering kr/skr									
	—13,99	14— 14,99	15— 15,99	16— 16,99	17— 17,99	18— 18,99	19— 19,99	20— 20,99	21— 21,99	
Kalmar län	1	2	10	16	8	1				
Gotlands län			1	3	7	1				
Gävleborgs län			1	5	15	1				
Gästrikland				3	1					
Hälsingland			1	2	14	1				
Västernorrlands län . .			2	4	2	8	2			
Jämtlands län				1	2	7	9	3	1	
Västerbottens län	1			3	3	7	6	1		
Norrbottnens län				1	6	6	4			

De verkställda undersökningarna ger enligt kommitténs mening inte vid handen att kommunerna i landskapet Hälsingland i kostnads- och utdebiteringshänseende intar en så ogynnsam ställning att det kan anses befogat att hänföra dem till den mellersta av de tre områdesgrupperna. Som departementschefen framhållit i den proposition (1962:111) som låg till grund för den nu gällande områdesindelningen måste varje indelning i gränsunderlagsområden med nödvändighet medföra en viss schablonisering. Gällande skattelindringsförordning ger emellertid, såsom motionärerna framhållit, Kungl. Maj:t möjlighet att hänföra kommun till gränsunderlagsområde som ger högre tillskott av skatteunderlag om förhållandena är sådana att kommunen skäligen bör jämsställas med kommuner redan hänförliga till sådant område.

Kommittén vill slutligen framhålla att vid 1965 års vårriksdag torde komma att framläggas förslag till ett helt nytt bidragssystem. Därest detta skulle komma att bygga på det förslag kommittén avser att framlägga torde de ekonomiska problem som möter särskilt kommuner med svag skattekraft komma att finna en godtagbar lösning.

Med hänsyn till det anförda finner kommittén icke anledning tillstyrka bifall till de föreliggande motionerna.

Utskottet. Den av Kungl. Maj:t under förevarande punkt verkställda anslagsberäkningen har inte givit utskottet anledning till erinran. Utskottet tillstyrker därför bifall till Kungl. Maj:ts förslag.

De av 1962 års riksdag beslutade grunderna för bidrag till skattelindring åt synnerligt skattetyngda kommuner bygger på en indelning i tre gränsunderlagsområden mot tidigare två. Därigenom har ökad hänsyn kunnat tas till förefintliga utgiftsskillnader kommunerna emellan. Gränsunderlaget utgör för kommuner i Norrbottens län och den del av landskapet Lappland som ingår i Västerbottens län 80 procent, för kommuner i åter-

stående del av Västerbottens län samt i Jämtlands och Västernorrlands län 70 procent ävensom för övriga kommuner 55 procent.

I de föreliggande motionerna I: 124 och II: 152 hemställs att riksdagen måtte besluta sådan ändring av gällande grunder för skattelindringsbidrag, att för landskapet Hälsingland skulle tillämpas samma gränsunderlag som för Jämtlands och Västernorrlands län, d. v. s. 70 i stället för 55 procent. Till stöd för detta förslag anförs bl. a., att den norra delen av Gävleborgs län — eller således landskapet Hälsingland — i fråga om medelskattkraft befinner sig i en avsevärt mera ogynnsam situation än Gästrikland.

Att döma av de i 1958 års skatteutjämningskommittés utlåtande över motionerna intagna utgiftssammanställningarna intar kommunerna i Hälsingland i kostnads- och utdebiteringshänseende inte en så ogynnsam ställning, att tillräckliga skäl kan sägas föreligga att nu hänföra dem till den mellersta av de tre områdesgrupperna. Såsom kommittén framhållit måste varje indelning i gränsunderlagsområden med nödvändighet medföra en viss schablonisering. Det bör emellertid anmärkas att enligt det av 1962 års riksdag antagna bidragssystemet Kungl. Maj:t tillagts befogenhet att hänföra kommun till gränsunderlagsområde som ger högre tillskott av skatteunderlag, därest förhållandena är sådana att kommunen skäligen anses böra jämföras med kommuner som redan hänförts till sådant område. Det anförda i förening med att förslag till ett helt nytt bidragssystem kan väntas bli förelagt 1965 års vårriksdag gör, att utskottet inte kan biträda tanken på att nu jämka grunderna för gällande bidragssystem på sätt i motionerna åsyftas.

Äberopande det anförda hemställer utskottet,

1. att riksdagen må till *Bidrag till skattetyngda kommuner, m. m.* för budgetåret 1964/65 anvisa ett förslagsanslag av 90 000 000 kr.;
2. att motionerna I: 124 och II: 152 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 14 april 1964

På statsutskottets vägnar:

ERNST V. STAXÄNG

Närvarande: se under utlåtandet nr 52.